lastust keige nõddrade ja waeste pattuste wasto kiitis, siis hakkas Jummala wäggew sanna ni kangeste selle ühhe nore innimesse südame peäle, et wessi tousis temma silmi. — Kui Jummala tenistus sai lõppend, ruttas temma kirriko-õppetaja jure, temmale sedda kurja ja kergemelelist ello tunnistama, mis temma siitsadik olli aianud, ja temma issalikko nou läbbi juhhatud, sai se noor mees sestsammast päwast tru ja kerme Kristusse järrele-käia! —

Oh, andko Issand meie Jummal, et sesamma noor mees olleks ni mitme wanna ja nore rahwale, kes pühhapäwal kirrikust mõda lähwad, kõrtsis weedelewad ehk muud wallatust ja koerust tewad, hea õppetuseks, ka katsuda kirriko sisse minna, et saaksid ka nemmad omma pattuse tee peält ümberpöörda, pühhapäwa wisi pärrast pühhitseda ja Jesust Kristust ennesele ello-juhhatajaks otsida! —

„Misga teeb üks noor innimenne omma tee-radda selgeks? kui ta peab ennast sinno (Jehowa) sanna järrele!“ — Taweti laul 119, 9.

Kas Jummala sanna jo murdis millalgi sinno kange süddant?

Aastal 1809 ellasid kaks nabrid küllas tulluse nihha sees ühheskous. Nende riid tousis ühhe raia samba pärrast, mis nende põllude wahhel olli. Omma kurja wihha sees, wõttis üks neist sedda kurja nou, teist ärratappa. — Sureks õnnetusseks juhtusid möllemad paksus metsas üksi kokko; pea hakkasid nemmad riidlema ja teine teist peksma. Se mees, kes olli kurja nou wõtnud teist ärratappa, loi omma nabrile süggawad hawad pähhä, läks koio ja kiitles omma ehmatand naese ja lastele, mis ta olli teinud. Nutto ja kissaga tulli selle werriseks lõdut mehhe naene jookstes teise tiggeda mehhe jure, agga temma wiskas naest toast wälja ja ähwardas, temma meest hopis surnuks lüa. — Ei palwed, ei maenitsemissed egga ähwardamissed kustutand temma wihha. — Wähhe aega pärrast sedda juhtus, et nabri kihhelkonnas isse-pühha sai kirrikus pühhitsetud. — „Woiksid ka ükskord minna woera õppetajat kuulma,“ mõtles se tigge mees isseennese — „oh mis õppetaja“ — wastas temma isseennesele — „mul on omma õppetaja küllas, mul teist ep olle tarwis!“ — Siiski temmal ep olnud koddo rahho, temma läks omma külla-rahwaga sedda pühha pühhitsemist waatma. — Kirrikus temma kulis õppetajat neid sanno kulutama: „kes omma liggimest ei armasta, kedda temma näeb, kuida se woib Jummalat armastada, kedda temma mitte ei nä? kuida sinna woib önsaks sada, kui sinna omma liggimest wihkab, kui